

A távolság és a tér Ura

A SZÁZADOS

â€žMiatyjn befejezte minden beszédét, amelyet a nép félle hallatára mondott, bement Kapernaumba. Egy századosna volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott. Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kerte: jöjjél el, és mentse meg a szolgáját. Amikor odaértek Jézushoz, sárgetve kérték: arra, hogy megtedd ezt neki, mert szereti népünket, ő péntette a zsinagógát is nekünk.â€ Jézus erre elindult velük.

Amikor pedig már nem volt messze a háztól, a százados elöle barátaidat, és ezt özente neki: â€žUram, ne félj, mert nem vagyok mlt arra, hogy a hajókombam jöjj. De magamat sem tartottam mltnek arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szél, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonám. Ha szók ennek: Menj el, elmegy; és a másiknak: Jöjj ide, idejél; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt, megteszi.â€

Amikor Jézus ezt meghallotta, elcsodálkozott rajta, és hátrafordulva ögy szót az öt kévető sokághoz: â€žMondom nektek, Izráelben sem találtam ekkora hitet.â€ Mire a küldöttök visszatértek a házba, a szolgát egészen találták" (Lk 7:1-10).

â€

A HIT FEJLŐDÉS

â€žMiatyjn befejezte minden beszédét, amelyet a nép félle hallatára mondott, bement Kapernaumba. Egy századosna volt egy szolgája, akit nagyon kedvelt, s aki most beteg volt, és haldoklott. Amint hallott Jézusról, elküldte hozzá a zsidók véneit, és kerte: jöjjél el, és mentse meg a szolgáját" (Lk 7:1-3).

Az első három versben Jézus arra tanít, hogy ha országának elvei szerint szeretnénk ölni, akkor meg kell szabadulnunk előtleteinktől vagy elfogultságunktól, és ne skatulyázzuk be az embereket. Jézus nem tekint az ember faji, kulturális társadalmi helyzetére sem a gazdaságban betöltött szerepre; ez nem lehet akadály, ha kézel akarunk kerölni hozzá, de Jézus előtt önyünk sem szírmazhat ezekből.

A százados kévetéi által mutatta be hitét, valamint azt, hogy elismeri és tiszteletben tartja: Jézus ösr az ölet felett. Elismerte, hogy Jézus mindent hatalmában tart. A százados hitt. Nézze meg öjra a 7-8. verseket: â€žAmikor pedig nem volt messze a háztól, a százados elöle barátaidat, és ezt özente neki: â€žUram, ne félj, mert nem vagyok mlt arra, hogy a hajókombam jöjj. De magamat sem tartottam mltnek arra, hogy elmenjek hozzád, hanem csak szél, és meggyógyul a szolgám. Mert én is hatalom alá rendelt ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonám. Ha szók ennek: Menj el, elmegy; és a másiknak: Jöjj ide, idejél; és ha azt mondom a szolgámnak: Tedd meg ezt, megteszi.â€

â€žJ zus azonnal elindult a tiszt otthona felé, de a tolongó sokas ig miatt lassan haladt. J vetel nek h re megelőzte, százados alázatosan ezt  zente neki:  »Uram, ne f raszd magad; mert nem vagyok méltó, hogy hajlékomba j jj .«. Megváltó mégis tovább haladt, s végül a százados hozzá merészkedett, és ezzel egészítette ki az üzenetet:  »Magamat sem tartottam  n érdemesnek arra, hogy hozzád menjek; hanem csak sz j egy szót, és meggyógyul az  n szolgám. Mert  n is hatalmass ig alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Ere és elmegy; és a másiknak: J szte, és elj ; és az  n szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi .«. Ahogyan  n a r m képviselem, és katonáim elismerik tekintélyemet, mint feljebbval t,  gy k pviseled Te a Végtelen Isten hatalmát; minden teremtmény engedelmeskedik szavadnak. Parancsolhatod, hogy a betegség t jvozz k, s az engedelmeskedni fog neked. Fels l thatod mennyei k veteidet, s  k részesíthetnek az  ltet  er ben. Csak sz j egy szót, és meggyógyul az  n szolgám" - (Ellen G. White: Jézus élete, 260. old.).

 

JÉZUS TEKINTÉLYÉNEK  S HATALMÁNAK ELISMERÉSE

Hit vel a százados nemcsak méltatlanságát ismerte el (mivel nem volt zsidó származású, alsóbbrendűnek tekintett k), hanem elfogadta Jézus hatalmát és nagyságát is. Érdemes megjegyezni, hogy abban az időben, amikor a zsidók ritkának és bonyolultnak tartották a t jvolb l véghezvitt csodákat, és szerint k csak a leghatalmasabb és leghatalmasabb emberek voltak képesek ilyesmire, a követelek, akiket a százados Jézushoz küldött, maguk is zsidók voltak.

A százados  gy küldte el követeit kérésével, mint aki - legalábbis a vallási vezet k szemszögéből nézve - m  arra, hogy bármilyen segítséget kapjon Istentől. Ezzel olyan hitr l tett bizonyágot, ami meglepő volt valakitől, aki nem zsidó származású, ráadásul hivatalos római katona. Pogány lévén feltehetően nem a szerető Istent ismerve nőtt fel magatartása mégis nemes jellemről és becsületességről tanúskodott. Ismerte a hatalmat is, emiatt l jthatta meg Jézus hatalmát. Bízott abban, hogy a Mester meggyógyítja szolgáját. Jézus erre azt mondta, hogy a századosnak NAGY HITE van.

El tudjuk képzelni, hogy a mi hitünk is lehet ilyen erős?

 

A V LTOZ S ÉLMÉNYE

A Királlyal elt ltett egyetlen pillanat is megváltoztathatja egész életünket. Jézus találkozs  a sz zadosal utat nyitott, hogy k vet i befogadják az egyházba a pogányokat is. Eddig a pontig Isten áldásait és különleges adományait szinte kizárólag csak a zsidók, Isten választott népének tagjai  lvezhett k. A pogányokat kut jknak, b n s knek tartották. Kora gondolkozást leleplezve utalt  gy Jézus is az asszonyra, akinek lánya beteg, megszállott volt (Mk 7:27). Akkoriban a zsidók általában azt gondolták, hogy Isten nem törődik a pogányokkal, akik nem is érdemlik

meg Áldásait. Jézusnak az asszonyhoz intézett szavait annak a kornak az Ásszefűggésében kell értelmezni, amelyek elhangoztak: a zsidók voltak Isten választott népe, akik "széles mélyben", Isten kivételes kegyeiben részesültek. Azt hiszem, nem csoda, hogy a pogány szájadosok (a zsidóknak ellentétben) meg nem állnak, hanem megállnak, e nemes ember érdekében alkudozniuk kell Jézussal (lásd: Lk 7:4-5).

Nézze meg, mi mindent tanulhatunk ebből:

1) Alázat - a szájados megaláztatja magát szolgálja érdekében, aki ellentétben a tséget kelt. Környezetben nincs feltételezte, hogy Jézus meggyógyítsa szolgálját. Világosan látta a határokat, ismerte a korlátokat a zsidóknak és a pogányok között, ezért mondta alázattal Jézusnak, hogy ne is lépjen be a házába (Mt 8:5-8).

2) Együttérzés - a szájados hite gyakorlati hit volt. Nem csak beszélt arról, hogy szereti a zsidó nemzetet, hanem zsinagógát is látott nekik. Nem csak látott szolgálja sorsán sajnálkozva, hanem háta a gyógyítás Mestere. Ilyen a gyakorlatban megnyilvánuló együttérzés, a cselekvő hit.

3) Hit - elfogadta a tényeket, amelyeket a Jézusról szóló írások tartalmazzak (3. vers). A zsidók hallottak Jézusról, és azon tündöttek, vajon ő-e a Messiás.

A szájados viszont, aki nem az igaznak tartott között tartozott, hallott és HITT.

Ma mit tanulhatunk ebből mi, keresztény fiatalok? Mennyire fontos az elméleti tudás a Jézusban való hitet illetően?

4) Bizalom - el kell ismernünk Jézus hatalmát az életünk felett. A szájados hitte, hogy Jézusnak korlátlan hatalma van a betegségek és a halál felett. Megértette, hogy ha csak egy szót szólna, parancsa még a távolban is teljesül.

5) Tettek - a szájados elfogadta Jézus tekintélyét és hatalmát - ezt nevezzük hitnek. A szájados hite miatt Jézus meggyógyította a szolgálót (Mt 8:13). "A szájadosnak pedig ezt mondta Jézus: "Menj el, és legyen a te hited szerint." És meggyógyult a szolgáló abban az órában" (Mt 8:13). A Jézushoz legközelebb állókban nem volt erős, rendeltetetlen hit, ez az ember pedig éppen hitével ejtette ámulatba az Urat (Mt 8:10).

6) Figyelem - Jézus osztatlan, előzetektől mentes figyelemmel fordul MINDEN egyes ember felé (Lk 7:6a; "Ész Jézus elindult velük").

VÁGKÁ-VETKEZTETÉS

Ma láttuk a gyakorlatban megnyilvánuló hit példáját. Ebben a találkozásban a hit bizalmat jelentett - bizalmat abban, hogy Jézus képes csodát tenni, még tévútra is. Jézus Krisztus hatalma az egész világegyetemre kiterjed, nem korlátozza sem tévútra, sem tévútra. A szízes találkozása Jézussal az Őr egyetemes hívőjét jelképezi, ami minden nemzetekhez, minden embernek szól. A tévútra és tévútra Ura nem csak a zsidókkal törtéret, hanem a kőzetmetélen rómái katonával is.

Nagyszerű, hogy Jézust nem vakítja el a félelem és az előzetes, ezért odafigyel ránk és mindenre, amire csak szükségünk van. "riási változást hozhat életünkben, ha találkozunk a Királlyal, a tévútra és a tévútra Urával. Bibliában sok más példát is találunk arra, hogy EGYETLEN találkozás mennyit változtatott emberek életén: Eszter, keresztény lator, a vőrfolyásos asszony, és ez csak néhány a sok eset közül. És Te hogy állsz? Átírted változást?

Á

Maria Dunchie